

ŽETALSKE NOVICE

Poštnina plačana pri pošti Žetale

GLASILO OBČINE ŽETALE • OKTOBER 2019 • LETNIK 19

AVTOR FOTOGRAFIJE: TONI BUTOLEN

št.72

RAZGIBANO V VRTCU ŽETALE

Tudi v Vrtcu Žetale smo zakorakali v novo šolsko leto. Zelo smo veseli, da je to jesen v vrtcu 53 otrok, veselimo se še ostalih, ki bodo k nam prišli tekom leta. Po uvodnih solzicah novincev smo sedaj že veseli in razigrani ter z zanimanjem prisluhnemo zgodbicam, prepevamo pesmice in likovno ustvarjamo. Tako kot drugod se tudi v našem vrtcu zavedamo, da je gibanje ena izmed temeljnih dejavnosti in potreb otrok. Otrokom je treba omogočiti in jih spodbujati h gibanju, saj se tako postopoma zavedajo lastnega telesa, okolice, prostora, časa in doživljajo ugodje v gibanju. Otroci razvijajo in spoznavajo svoje gibalne sposobnosti ter pridobivajo zaupanje v svoje telo. Tako tudi v našem vrtcu izvajamo veliko dejavnosti, pri katerih se otroci gibljejo. Z veseljem uporabljamo šolsko telovadnico, telovadnico v vrtcu, šolsko igrišče, igrišče pred vrtcem ter teraso, ki jo pridno uporabljajo najmlajši otroci. Ker nam naš kraj omogoča raznolike terene, se podajamo na razne pohode in sprehode v naravo. Tako smo si otroci iz zelene in rumene igralnice nadeli nahrbtnike s pijačo in prigrizkom ter se odpravili na pohod. Čeprav smo bili po nekaj korakih lačni, smo vseeno premagali pol poti, pomalicali in se odpravili nazaj proti vrtcu. Otroci so bili navdušeni in se že veselijo naslednjega pohoda.

Dipl. vzg. , Simona Furman

Sprehod po vsebini

Vrtec	2
Dober dan	4
Županov uvodnik	5
Delo Občinskega sveta Občine Žetale	6 - 7
Iz naših krajev, društva	
Državno gozdarsko tekmovanje	9
Strojni krožek Žetalanec	11 in 16 - 17
DU Žetale	12 - 13
KD Žetale	14 in 18
Društvo podeželskih žena	15
Pogovor	19
Od tu in tam	20
Župnija Žetale	21
DHKP	21
TD Žetale	21
Srečanje z učenci	22
Žiga Bukšek	24
Šola	25 - 27
Ex TEMPORE	28

Javno GLASILO »ŽETALSKE NOVICE«, št. 72, OKTOBER 2019,

Izdajatelj: Občina Žetale, Naslov Uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale,

Odgovorna urednica: Marija KRUŠIČ, Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN, Jože KRIVEC

Lektorica: Mojca KOPŠE, Marija KRUŠIČ

Prelom in tisk: www.evrografis.si, OKTOBER 2019,

Naklada: 500 izvodov

Javno glasilo »ŽETALSKE NOVICE« je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. :006 - 24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Koledar je zaznamoval že nekaj čarobnih dni jeseni, jutra so prepojena z meglo, toplota je primerna času.

Sosedov petelin oznanja, da je čas za jutranja opravila. Besede: neurje, nalivi, blisk, grom, možnost toče počasi izgubljajo svoj pomen. Odslej bomo govorili o mrazu, belih snežinkah in severnem vetru. V Žetalah se ne bo več kadilo po sparjeni travi. Gost dim je večkrat preplavaljal rahlo pričakujoč večer. Utihnile so ptice, zalajal je pes na verigi. Včasih se je kateri prosto sprehajal v križišču, marsikateri šofer je moral upočasniti vožnjo, večer se je prevesil v soparno mesečno noč.

Polja so že prazna, bogat pridelek s koruzo je pospravljen, kašče so polne razovrstnega žita. V sodih se premika mošt in spreminja v žlahnto tekočino. Na lahno se barvajo gozdovi, paleta barv je bogata: rjava, rumena, tudi rdeča. Kostanji so odprli ježice in svetlorjavi plodovi so v košarah. Na vrhu košare se bohota še kakšna jesenska goba in jesen potrjuje svojo jesensko idilo.

V svetu je manj idilike, ponekod je ogenj gospodar kraja; če se poruši strop stavbe, pokoplje radovedne glave po učenosti in to je nepozabna katastrofa.

Minevajo spominski dnevi, tudi svetovni dan miru ne prinaša sožitja med ljudi. Na Žetalskem je vse v zmernem ritmu, kulturniki vadijo za nastop ob kulturnem prazniku – 20 letnici obstoja naše občine, pogled in analiza uspehov, še želje po razvoju, sožitje med ljudmi. Zdravo, pametno življenje bi nas naj družilo ob mislih na podnebne spremembe, ki obkrožajo svet. Mladi kličejo po aktivnostih starejših, da bi ohranili zdrav svet prihodnjim rodovom. V tem času je aktiven tudi šport, naj bo nogomet ali košarka, a najbolj navijaški šport v tem jesenskem času je bila odbojka.

Volkovi še vedno tulijo in pokončujejo ovčje družine, se lotijo celo konjev. Ni važno, da vse pojedjo, važno je, da potešijo svoj instinkt in čaka jih "odvzem" iz narave. Tudi tista pravljica vsebina iz knjige Rdeča kapica se ne more uresničiti. Tudi živalim je namenjen spominski dan v letu, življenje v naravi je takšno, da se vsa bitja borijo za svoj obstoj.

V naši občini je praznično razpoloženje, vrstijo se prireditve ob 20 občinskem prazniku. Vse bo minilo, ostala bo le zgodba, ki bo ostala zabeležena v spominu občanov in občank.

Preberite 72. številko Ž. N.!

Lepo pozdravljeni do naslednje 73. številke našega lokalnega glasila

Uredniški odbor in urednica M. K.

VOŠČILO

**OB 20. OBČINSKEM PRAZNIKU ŽELIMO
VSEM OBČANKAM IN OBČANOM PRIJETNO
PRAZNOVANJE. BODIMO PONOSNI NA IZREDNE
USPEHE Z ŽELJO, DA SE NAM URESNIČIJO
NAČRTI PRIHODNOSTI.**

**ŽUPAN, OBČINSKI SVET, OBČINSKA UPRAVA,
UREDNIŠKI ODBOR ŽETALSKIH NOVIC.**

20. PRAZNIK OBČINE ŽETALE

V zadnjih letih se nenehno vrtimo v krogu nekih obletnic. Letos praznujemo že dvajseti praznik Občine Žetale. Ob takih priložnostih misli nehote uidejo nazaj na začetek in prehojeno pot v celoti.

Začetek je bil res težak. Formalno smo bili ustanovljeni poleti 1998 in v jesenskih mesecih so bile izvedene prve volitve. Formalno pa je občina začela delovati 1. januarja 1999. Za delovanje občine je vendarle potrebno marsikaj. Hitro po izvolitvi nas je takratni minister za lokalno samoupravo povabil na sestanek. Vsak župan novo nastale občine je dobil disketo, na kateri so bili vzorci štirih osnovnih aktov, potrebnih za delovanje občine: statut, poslovnik o delu Občinskega sveta, odlok o ustanovitvi Občinske uprave in pravilnik o plačah. Seveda so bili to samo vzorci, ki jih je bilo treba pripraviti in prilagoditi za svojo občino. To je običajno delo za pravnike. Mi pa nismo imeli ne delavcev in ne opreme, na kateri bi delali. Imeli smo sicer pisarno bivše krajevne skupnosti, vendar brez opreme, zato sem to delo opravil sam

doma na svojem računalniku, deloma pa v šoli po pouku, ker sva se usklajevala s podlehniškim županom, s katerim sva sedela v isti pisarni. Vsa ostala dela je za občino opravljala občinska uprava v Majšperku. Vsak račun sva podpisovala oba župana. Seveda takrat še ni bilo elektronskega podpisovanja, zato je bilo treba za vsak podpis iti v Majšperk. V takšni situaciji je bilo pomembno čim prej vzpostaviti svojo upravo, sprejeti delitveno bilanco in vzpostaviti svoje računovodstvo. Dejansko nam je vse to uspelo do septembra 1999.

Zaradi vsega navedenega je razumljivo, da prvo leto delovanja nismo imeli občinskega praznika. Pa tudi sicer smo bili tako jaz kot tudi Občinski svet mnenja, da se je treba najprej dokazati z delom in šele nato praznovati. Leta 2000 smo odprli novo šolo, zgradili prve metre javnega vodovoda in modernizirali nekaj cest. Sprejeli pa smo tudi svoje občinske simbole in tako so bili izpolnjeni vsi pogoji za prvi praznik Občine Žetale.

V teh dvajsetih letih je bilo izvedenih ogromno investicij, ki so pomembno vplivale na kvaliteto našega življenja. Ne glede na to, da smo na vse postorjeno ponosni, pa mora biti naš pogled usmerjen v prihodnost. V tem trenutku položaj za manjše podeželske občine sicer ni najboljši, predvsem zaradi tega, ker nimamo možnosti črpanja evropskih sredstev, zato je investicij nekaj manj, še vedno pa več kot takrat, ko nismo bili samostojna občina. Upam, da se bo to v prihodnji perspektivi vendarle spremenilo.

Vsem občankam in občanom želim prijetno praznovanje 20. praznika Občine Žetale.

**Vaš župan,
Anton Butolen**

Občinski svet Občine Žetale se je 17. 6. 2019 sestal na 4. redni seji. Dnevni red je bil zelo obsežen, saj je obsegal 20 točk. Najprej so svetniki obravnavali Odloka v zvezi s pokopališko in pogrebno dejavnostjo, in sicer Odlok o predmetu in pogojih za dodelitev koncesije za opravljanje lokalne gospodarske javne službe 24-urne dežurne pogrebne službe v občini Žetale ter Odlok o pokopališkem redu v Občini Žetale. Oba odloka so svetniki tudi soglasno sprejeli, saj so ju na tej seji obravnavali že v drugem branju. Med obravnavami v obeh branjih so s pomočjo občinske uprave oba odloka pregledali, uskladili in popravili. Obravnavan in soglasno je bil sprejet tudi Sklep o sprejemu Elaborata o oblikovanju cen storitev obveznih GJS varstva okolja oskrbe s pitno vodo v občini Žetale. V nadaljevanju so sprejeli Sklep o določitvi cen programov predšolske vzgoje v enoti Vrtec Žetale in rezervaciji v programih predšolske vzgoje v javnih vrtcih ter sistemizaciji delovnih mest v enoti Vrtec Žetale, katerega predlog je pripravila in na seji predstavila ravnateljica OŠ Žetale. Na tej seji sta bila obravnavana tudi programa dela in finančnih načrtov Lekarn Ptuj in OŠ Ljudevita Pivka za leto 2019 ter bila s strani svetnikov soglasno sprejeta. Svetniki so obravnavali oceno in poročilo o izvajanju Občinskega programa varnosti ter se seznanili s Poročilom o delu Policijske postaje Podlehnik na območju občine Žetale za leto 2018. Seznanili so se tudi s poročili o izvajanju obvezne GJS ravnanja s komunalnimi odpadki v občini Žetale za leto 2018 ter doseženih ciljih in rezultatih dela Skupne občinske uprave. V nadaljevanju so svetniki sprejeli popravek Odloka o ustanovitvi interesne zveze občin, »Zveze haloških občin.« Naslednje tri točke dnevnega reda so se nanašale na možnost prodaje parc. št. 62/1 k.o. Žetale, in sicer v zvezi s prijavo na javni razpis Stanovanjskega sklada Republike Slovenije za nakup stanovanj in zemljišč za gradnjo stanovanj. Treba je bilo sprejeti dopolnitve Načrta ravnanja s stvarnim premoženjem in Sklep o določitvi skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v NRP Občine Žetale za leto 2019. Vse te točke so člani Občinskega sveta soglasno sprejeli. Kot zadnjo vsebinsko točko so obravnavali Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračunu Občine Žetale za leto 2019 (Rebalans II), saj je bilo treba ponovno urediti uravnovešanje med prejemki in izdatki proračuna. Za posamezne točke so bili vabljeni zunanji poročevalci, ki so se seje udeležili in korektno podali svoje obrazložitve.

16. 9. 2019 se je Občinski svet Občine Žetale sestal na 5. redni seji. Dnevni red je obsegal 10 točk. Začel se je z izvolitvijo predstavnika Občine Žetale v Svet »Zveze haloških občin.« Prav tako je bil na tej seji odpravljen sklep o Sprejemu Elaborata za oblikovanje cen storitev občinskih GJS varstva okolja oskrbe s pitno vodo v občini Žetale, ki so ga člani občinskega sveta potrdili na prejšnji seji, saj se s takšnim sklepom niso strinjale vse občine, ki so združene v enotni vodovodni sistem. Svetniki so obravnavali in soglasno potrdili menjavo zemljišč v k.o. Nadole in Kočice, in sicer tistih, na katerih cesta več ne poteka, s tistimi, na katerih je speljana cesta in se le-ta tudi uporablja. Zaradi bližajočega se občinskega praznika so svetniki soglasno sprejeli Razpis za potrditev občinskih priznanj za leto 2019, saj se priznanja slavnostno podelijo na osrednji proslavi ob občinskem prazniku. Na koncu so bili seznanjeni še s Poročilom o polletni realizaciji Proračuna Občine Žetale januar-junij 2019.

Občinska uprava

MODERNIZACIJA OBČINSKIH CEST OBČINE ŽETALE V LETU 2019

Zaključen je projekt Modernizacije občinskih cest Občine Žetale v letu 2019. Na novo so asfaltirani štirje odseki cest v skupni dolžini 1895 m, in sicer:

- odsek javne poti JP 741451 Žetale-Bedenik, 525 m;

-odsek javne poti JP 741741 Strajna-Male Prekože, 500 m;

- odsek javne poti JP 741781 Odcep Ložine, 410 m;

- odsek javne poti JP 741661 Stopnica-Šimperk 460 m.

Izvajalec del je bilo Cestno podjetje Ptuj. Dela so bila zaključena predčasno, saj je bil pogodbeni rok za dokončanje del 30. 9. 2019. Pogodbeni vrednost del je znašala 198.259,96 EUR z vključenim DDV. Na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo je bil posredovan še zadnji, tretji zahtevek za povračilo sredstev po 23. členu Zakona o financiranju občin; dva zahtevka je ministrstvo že poravnalo.

Občinska uprava

PROJEKT REVITALIZACIJE VUKOVE DOMAČIJE

23. avgusta 2019 je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na lokaciji objekta in na Občini Žetale opravilo pregled realizacije naložbe »Revitalizacija Vukove domačije«. Ob samem pregledu ni bilo ugotovljenih nobenih nepravilnosti, kar izkazuje tudi pripravljen zapisnik. Kasneje smo s strani ministrstva dobili manjšo dopolnitev zahtevka za izplačilo sredstev te naložbe, ki smo ga tudi v roku dopolnili. Naj vas samo spomnim: v letu 2018 je bila podpisana pogodba za izvedbo gradbenih del za projekt »Revitalizacija Vukove domačije – ureditev kleti in senčnice.« Izvajalec del je bilo Zidarstvo Kodrič Milan s.p. iz Kočic, pogodbeni vrednost del je znašala 36.589,24 EUR z vključenim DDV. Po ugotovitvi, da je zahtevek popoln, pričakujemo nakazilo sredstev.

Občinska uprava

20. OBLETNICA SKUPNE OBČINSKE UPRAVE

Fotografije pošiljam v posebnem mailu. Fotografije so z arhiva občine.

Skupna občinska uprava (SOU) občin v Spodnjem Podravju letos slavi 20. obletnico delovanja. Delo SOU povezuje 22 občin, zato je bila v sklopu tega jubileja organizirana osrednja prireditev, ki je potekala v sredo, 18. septembra 2019, v Dominikanskem samostanu na Ptuj. Pričela se je z okroglo mizo z naslovom »Zagotavljanje zdrave pitne vode na območju Spodnjega Podravja«, ki je potekala med 11. in 13. uro. Na njej so sodelovali tudi predstavniki Ministrstva za javno upravo in Ministrstva za okolje in prostor. V nadaljevanju je sledila osrednja proslava in nato tržnica občin z izbrano kulinariko. Na njej je sodelovala tudi naša občina s ponudbo suhomesnih izdelkov in domačim kruhom, ki jo je pripravilo Društvo podeželskih žena občine Žetale, ter vinom našega vinarja Plajnska. Mizo, na kateri so ponujali navedene dobrote, so zelo lepo okrasili s cvetnim aranžmajem v izvedbi

20. obletnica SOU Ptuj.

Društva podeželskih žena občine Žetale. Na tem mestu se vsem sodelujočim predstavnikom žetalske občine iskreno zahvaljujemo.

Občinska uprava

OBČINSKI PRAZNIK 2019

Občina Žetale letos praznuje 20. občinski praznik. V okviru tega dogodka bo praznovanje v organizaciji različnih občinskih društev in organizacij potekalo vse od 21. septembra do 20. oktobra 2019. Osrednje praznovanje praznika, ki bo potekalo 19. oktobra 2019, se bo pričelo s slavnostno sejo Občinskega sveta Občine Žetale, ki bo ob 15.30 uri v sejni sobi občine.

Slavnostni seji sledi osrednja občinska proslava, in sicer ob 16. uri v Večnamenski dvorani Žetale. Na proslavi bodo podeljena tudi občinska priznanja.

Ob 20. uri se prične 29. kostanjev piknik, ki bo v organizaciji podjetja Gastro d.o.o. potekal v prireditvenem šotoru pri OŠ Žetale.

Vljudno vabljeni!

VARNA VOŽNJA IN DELO S TRAKTORJEM IN TRAKTORSKIMI PRIKLJUČKI

Damjan Bračič vodja policijskega okoliša

Prišel je čas spravila raznih poljščin, zaradi česar se je na javnih cestah že povečalo število traktorjev in delovnih strojev. S spravilom pridelkov je v tem obdobju veliko dela, zato ne bo odveč, če se ponovno spomnite na nekatere obveznosti s področja prometne varnosti, ki so predpisane v zakonodaji, in se tako izognete morebitnim nevarnostim in sankcijam.

Ob spravilu poljščin z njiv in ostalih površin vozniki traktorjev in ostalih vozil pogosto ne očistijo svojih vozil, preden zapeljejo z njive na cestišče javne ceste, zaradi česar prihaja do nanosov zemlje, blata ali peska na vozišče, kar pa je v skladu z Zakonom o cestah prepovedano. Zakon o cestah namreč določa obveznost voznika, da pred vključitvijo na javno cesto s kolovozne poti, nekategorizirane ceste, individualnega priključka, območja izvajanja del ali druge zemeljske površine odstrani z vozila zemljo ali blato, ki bi lahko onesnažilo vozišče.

Za neupoštevanje določbe se z globo 1.000 evrov za prekršek kaznuje voznik, ki blata ne očisti oz. se z globo 4.000 evrov za tovrstni prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost. Poudariti je treba, da se mora vozilo očistiti, preden zapelje na javno cesto, kajti voznik sam ne sme čistiti javne ceste, saj so za to pristojni izvajalci rednega vzdrževanja cest, ki bodo v primeru onesnaženja ceste očistili na stroške tistega, ki je cesto onesnažil. Posebej opozarjamo na vožnjo pod vplivom alkohola, ki je v cestnem prometu prepovedana, prav tako pa je z vidika varstva pri delu prepovedana tudi izven prometnih površin.

Traktor je v osnovi agregat, ki vleče, nosi, poganja in potiska priklopnike ali priključke. Traktor mora biti registriran, tehnično brezhiben, s prižganimi in čistimi lučmi ter odsevnik in ustrezno opremljen z rumeno rotacijsko lučjo, če ima pripet priključek, ki presega širino traktorja ali če nošen traktorski priključek z zadnjim robom sega nazaj več kot 1,5 metra od zadnjega roba traktorja. S traktorjem se lahko vozi le toliko oseb, kolikor je sedežev, medtem ko je vožnja oseb na traktorskih priključkih prepovedana. Se pa lahko največ pet oseb, ki so potrebne za nalaganje in razlaganje tovora, vozi s traktorskim priklopnim vozilom oz. na prikolici, če sedijo na podu priklopnega vozila znotraj stranic. V nobenem primeru pa se osebe ne smejo voziti na tovoru.

Voznik traktorja mora ustrezno poskrbeti tudi za tovor, ki ga prevaža. Ta ne sme predstavljati nevarnosti ali ovire za druge udeležence v prometu, povzročati škode na cesti in objektih in onesnaževati okolja. Prav tako zaradi tovora ne sme biti zmanjšana stabilnost vozila, ovirana voznikova preglednost, tovor ne sme zakrivati naprav vozila in se razsipati ali padati z vozila. Vožnja s traktorjem tudi ne sme povzročati hrupa nad dovoljenim.

Varna vožnja in delo s traktorjem pomeni tudi dobro poznavanje traktorja. Sem spadajo splošni podatki in tehnična navodila, kot so:

- poznavanje osnovnih sklopov,
- masa traktorja,
- dimenzije traktorja (dolžina, širina, višina) in dolžina medosne

razdalje,

- širina koloteka,
- klirens,
- največja hitrost in moč traktorja.

Pri delu s traktorjem in traktorskimi priključki je v Sloveniji letno okoli 650 nezgod, pri tem v povprečju umre 20 do 40 voznikov in potnikov. Ker je v večini nezgod vzrok človeški faktor, je nujno potrebno, da so uporabniki traktorjev in traktorskih priključkov dobro seznanjeni z nevarnostmi pri delu s traktorjem in traktorskimi priključki ter z ustreznimi pristopi k delu.

Statistike navajajo, da prihaja do večine nezgod s smrtnim izidom in težjimi telesnimi poškodbami prav s pomanjkljivo opremljenimi in neizpravnimi traktorji, ki jih upravljajo vozniki brez vozniškega dovoljenja. Novejši in sodobnejši traktorji predstavljajo bistveno varnejše delovno okolje, saj so tehnično in varnostno dokaj izpopolnjeni; po oceni jih je okoli 33%.

Dobrih 60% nesreč se pripeti na dvorišču - povozi, 25% predstavljajo padci s priklopnika ali priključka, do 15% je poškodb zaradi kardanske gredi in priključkov.

Najpogostejši vzroki nesreč so:

- slaba ocena, zdrs, prevrnitev,
- vožnja čez rob,
- nepravilna hitrost, prestava,
- skakanje na premikajoči se traktor,
- padci s traktorja ali prikolice,
- nezavarovani priključki, kardanske gredi.

Na podlagi ugotovitev policistov so med glavnimi vzroki za nesreče s traktorji nepravilna stran in smer vožnje, zdrsi traktorja in neizkušenost voznikov. Policija v okviru izvajanja nadzora prometa preverja tudi voznike traktorjev in zoper kršitelje ukrepa v skladu z veljavno zakonodajo.

Vse voznike traktorjev, ki seveda morajo imeti veljavno vozniško dovoljenje kategorije F, policisti opozarjamo, naj vozijo previdno in odgovorno ter naj pri tem upoštevajo cestno prometne predpise in ostala varnostna pravila.

Kolektiv Policijske postaje Podlehnik vam želi, da letošnjo jezensko delovno sezono zaključite brez nesreč in poškodb.

Viri:

- www.policija.si
- sl.wikipedia.org
- www.delo.si
- www.svet24.si

DRŽAVNO GOZDARSKO TEKMOVANJE

Leto se je obrnilo in v Gornji Radgoni je vrata odprl tradicionalni kmetijski sejem AGRA. Tudi letos je v okviru kmetijskega sejma potekalo 21. državno sekaško tekmovanje lastnikov gozdov. Udeležba na državnem prvenstvu je dovoljena samo najboljšim iz vseh 14. območnih enot Zavoda za gozdove Slovenije (ZGS).

Za območno enoto Maribor smo najboljše gozdarje izbirali aprila v Žetalah, na prav tako 21. gozdarskem prazniku, kjer se lahko pohvalimo z vsako leto večjo udeležbo mlajših gozdarjev in temu primerno visoko ravno znanja rokovanja z motorno žago, kar vsekakor prispeva tudi k ozaveščanju o tem težkem in nevarnem kmečkem opravilu.

Letošnjo pot v Gornjo Radgono smo si ponovno prislužili člani ekipe »CEPINI«, ki smo se odpravili braniti lanskoletni naziv državnih prvakov. Po jutranji vožnji do Radgone, ogledu poligona, pozdravih z drugimi tekmovalci, s katerimi smo v teh letih navezali tudi prijateljske stike, je sledila uradna otvoritev tekmovanja in glasen začetek tekme. Na prvenstvu je sodelovalo 46 tekmovalcev in 4 tekmovalke v 17 ekipah iz celotne Slovenije.

Žetalanci, ki smo zastopali Območno enoto Maribor Zavoda za gozdove, smo se tudi letos dobro odrezali. Žal nam je zmanjkalo malo sreče in nekaj točk za ponovitev lanskega uspeha, a vseeno smo ponovno dokazali, da sodimo v sam vrh slovenskih lastnikov gozdov, pa čeprav so površine naših gozdov veliko manjše od nekaterih drugih tekmovalcev, ki gospodarijo na 100 in več hektarjih površin.

Našo ekipo smo zastopali Slavko Širec, Toni Butolen in Izidor Štajnberger ter ekipno zasedli odlično drugo mesto z osvojenimi 4641 točkami. Pred nami je bila ekipa Nazarje s 4744 točkami, tretje mesto pa so zasedli Celjani s 4564 točkami.

Tudi posamezno smo se uvrstili na visoka mesta in, kar je za ekipni uspeh ključnega pomena, tesno skupaj. Toni je bil s 1541 točkami 14., Slavko s 1547 točkami 13. in Izidor s 1553 točkami 10. v zelo hudi konkurenci, saj je bilo v rangu 1500 do 1593 točk kar 18 tekmovalcev.

Za konec pa še razmišljanje o tem našem početju: v vseh letih, odkar v strojnem krožku poleg drugih dejavnosti precej aktivnosti posvečamo varnemu delu v gozdovih, nam je v sodelovanju z ZGS in gozdarsko šolo iz Postojne preko raznih tečajev in delavnic uspelo izobraziti in naučiti varnega in previdnega dela z motorno žago in traktorjem več kot 70 članov in 30 drugih zainteresiranih iz Žetal in okoliških krajev. Zato lahko z gotovostjo trdim, da je vsak, ki je želel pridobiti vsaj malo osnovnega znanja in ki to upošteva pri opravilih v svojem gozdu, lahko ponosen. Če spremljamo, koliko nesreč, tudi z najhujšimi posledicami, se vsako leto zgodi v Sloveniji, je na našem območju poškodb, vsaj težjih, zelo malo in še te so nepotrebne.

Zato poziv vsem, ki se, četudi samo ljubiteljsko za svoje potrebe ukvarjate z delom v gozdu, naj vam ne bo žal kakšnega dneva za kakšen tečaj ali pa vsaj ogled tekmovanj, ki jih prirejamo v krožku, kjer vedno uporabljamo vso zaščitno opremo, ki je nujna za to nevarno opravilo, ki ga velikokrat podcenjujemo. Zato vas še enkrat povabim na kakšno tekmovanje. Naj vas ne bo strah; vse vam razložimo, pokažemo in ne nazadnje, rek ki ga velikokrat ponovim - v gozdu lahko izgubite zdravje ali življenje, na poligonu pa samo točke.

Izidor Štajnberger

LIPA IN LIPOV MED

Vonj cvetoče lipe je eden izmed najlepših. Spominja na prve poletne dni, ko po naši krajini zadišijo lipe in lipovci. Skoraj ni vasi v Sloveniji, kjer se na vaškem trgu ne bohoti vsaj ena lipa, simbol slovenstva. S svojo mogočno krošnjo daje odlično senco, v času cvetenja pa nudi prijeten vonj in pašo čebelarom.

LIPA V SIMBOLIKI

Že v antiki je starim Grkom in Rimljanom lipa simbolizirala prijateljstvo ter nežno zvesto ljubezen. Zakaj tudi ne, že sami listi lipe so srčaste oblike. Tudi v slovensko zavest je simbolni pomen lipe močno zasidran. Povezana je z različnimi običaji, šegami in navadami ter vaškim družabnim in političnim življenjem. Lipa je bila spoštovano drevo med kmeti, meščani in plemiči. Pod senčnimi krošnjami lip so bile pogosto kamnite mize in klopi, priljubljena zbirališča vaških veljakov in vaške srenje nasploh. Tam so se zbirali, kramljali, tam se je jedlo, pilo, počivalo, igralo in veselilo. Tudi danes nas lahko lipa simbolično poveže v ključnih trenutkih. Tradicija sajenja lip se ohranja še danes, ne nazadnje tudi ob obiskih tujih državnikov, ki pogosto kje posadijo kakšno spominsko lipo. Na dan razglasitve neodvisnosti Republike Slovenije so lipo zasadili na Trgu republike pred slovenskim parlamentom. Samostojnost Slovenije pa zaznamujejo tudi številne druge lipe, ki so bile takrat zasajene na vseh koncih Slovenije. Tudi ob protokolarnem središču na Brdu pri Kranju so člani vlade zasadili lipe. Najstarejše naj bi bile zasajene še v času turških vpadov, na krajih, kjer so bili Turki premagani ali od koder so bili pregnani. Od lipovih drevoredov je najznamenitejši drevored »Napoleonove lipe« pred Logatcem ob državni cesti, ki je bila nekdaj glavna prometnica med Ljubljano in Trstom.

Lipo lahko zasadimo tudi ob rojstvu otroka. Lipa, ki raste skupaj z otrokom, je dragocen spomin na začetek novega življenja in predstavlja pomemben korak k sožitju med človekom in naravo.

LIPOV MED

V Sloveniji prevladujeta dve vrsti lip, lipa in lipovec. Lipa cveti junija ali na začetku julija, lipovec cveti dva tedna pozneje. Čebele na njih naberejo sladko medicino ali mano in nam proizvedejo lipov med, iz posušenega cvetja pa si lahko pripravimo tudi okusen lipov čaj.

Lipov med je svetlo rumene barve z zelenim odtenkom. Ima svež vonj po lipovem cvetju, mentolu, limonini lupini. Lahko je nektarna ali maninena izvora, zato ima značilnosti obeh; v primeru nektarne izvora hitro kristalizira, sicer nekoliko počasneje. Ker ni presladek in ima značilno osvežilno aromo, ga uporabimo tudi v kuhinjariki.

Kot nasvet in namig za odlično kosilo:

Marinirano pečeni piščančji fileji z omako in lipovim medom

Za 4 osebe:

700 g filejev piščanca

Marinada:

60 g lipovega medu

30 ml olja

30 ml vina ali sadnega soka (malinovega)

stolčene ali grobo sesekljane brinove jagode, timijan, poper

»Steljica za pečenje« in nato priprava omake:

30 ml olja

30 g šalotke

50 g korenja

40 g korenine peteršilja

80 g jabolk

1 strok česna

200 ml fonda/osnove

Začimbe: list lovorja, rožmarin, sol

• Za marinado zmešamo med, olje in začimbe. Premažemo fileje piščanca in jih v hladilniku v pokriti posodi mariniramo nekaj ur (brez soli).

• V pekač zložimo očiščeno, olupljeno in drobno narezano šalotko, korenje, korenino peteršilja, jabolko, česen in začimbe ter fond.

• Na to pripravljeno »steljico« položimo marinirane piščančje fileje, ki smo jih posolili.

• Polijemo s segretim oljem.

• V pečici pečemo pol ure pri 180–200 °C.

• Prestavimo na toplo in tik pred serviranjem narežemo na manjše rezine.

• Omako pripravimo tako, da vse sestavine, na katerih so se spekli fileji piščanca, zmešamo, dodamo med in po okusu sok limone.

Več receptov z lipovim medom najdete na:

http://www.czs.si/Admin/load.php?sif_ob=19&sif_file=objave_podrobno&sif_parent=10300

Mag. Andreja Kandolf Borovšak,
Javna svetovalna služba v čebelarstvu,
Čebelarstva zveza Slovenije

STROJNI KROŽEK ŽETALANEC NA STROKOVNI EKSKURZIJI

Kot že vrsto let smo člani Strojnega krožka Žetalanec tudi letošnje poletje obiskali dalmatinsko podeželje in imeli kar nekaj strokovnih ogledov.

10. julija smo se v jutranjih urah podali na dolgo pot z avtobusom. Po prehodu državne meje smo se peljali mimo Zagreba po avtocesti do polotoka Pelješac. Ker je most do polotoka šele začetni gradnji, smo se morali peljati skozi Bosno in Hercegovino. Na polotoku smo se prvi dan ustavili v srednjeveškem mestu Ston, ki je poznano po zelo dolgem obzidju in solinah. Po krajšem postanku smo nadaljevali vožnjo po polotoku in se nastanili v Trpanju. Kmalu smo se lahko osvežili v čistem in ravno prav toplem morju. Naslednji dan smo si ogledali mesto Orebič, ki je zibelka kapitanov in mornarjev. Obiskali smo tudi Pomorski muzej. Popoldne smo se sprehodili še po starem delu mesta Trpanj in si privoščili lepo poletno popoldne na plaži. Tretji dan smo križarili po Pelješkem kanalu. Pogled z morja je popolnoma drugačen kot s kopnega. Polotok je slikovit, ima veliko rodovitnih dolin z

vinogradi in gozdovi. Naslednji dan smo se s trajektom odpeljali na otok Korčulo, kjer smo si najprej ogledali stari del mesta, nato pa smo zajadrali v naše vode ter v mestu Smokvica obiskali vinsko klet in vinograde v tem kraju. Z domačini smo primerjali pogoje za rast, si izmenjali izkušnje s kletarjenjem in seveda degustirali njihova vina. Nato smo imeli kosilo v Veli luki, kjer smo se spomnili velike legende, Olivera Dragojeviča. Kot zadnji del našega strokovnega dela ekskurzije smo obiskali oljarno. Razkazali so nam proizvodnjo oljčnega olja, popeljali skozi nasad in nam pojasnili razlike v olivnih oljih, ki smo jih lahko tudi poskusili. Naslednji dan smo se nekateri še osvežili v morju, potem pa krenili nazaj proti domu. Ustavili smo se v starodavnem rimskem mestu Naron, kjer je sodoben arheološki muzej, ki nas ni pustil ravnodušne. Nato so nas »gusarji« popeljali po reki Neretvi, kar je bilo svojevrstno doživetje, ki ga je težko opisati; najboljšo ga je doživeti. Poletni petdnevni izlet s strokovnimi ogledi in precej prostega časa za kopanje v čistem morju je pustil pečat, spomine vsakemu izmed nas. Žal je prehitro minilo, ampak tako je to: kar je dobro, lepo, vedno prehitro mine.

Z mojem sva se že velikokrat pridružila tem poletnim ekskurzijam ... In vedno znova sem navdušena. Veliko novega sem videla, spoznala, doživela. Ja, res je včasih težko uskladiti delo, ki nas čaka doma, in malce dopusta, vendar so ravno takšni kratki, 4- do 5-dnevni izleti za nas kmete odlični, saj so ravno dovolj, da se spočijemo, kaj lepega vidimo, se kaj naučimo, primerjamo, predvsem pa se vedno znova radi vračamo v naše Haloze, ker – povsod je lepo, a doma je najlepše.

Upam, da se naslednje leto vidimo v še večjem številu.

Ida Žunkovič

AKTIVNO DELO ŽETALSKIH GASILCEV V POLETNIH MESECIH

Tekmovalna ekipa članic A z mentorjem Dejanom Beletom na tekmovalju v Slovenji vasi, 8. 6. 2019

Pionirji in mladinci z mentorjema Lidijo Bukšek in Smiljanom Gajserjem na tekmovalju v Žetalah, 29. 6. 2019

Poletni meseci v PGD Žetale v znamenju gasilskih tekmovanj
Primarna dejavnost vsakega gasilskega društva je zagotavljanje požarne varnosti v požarnem rajonu, ki je opredeljen v pogodbi o opravljanju javne gasilske službe. Pogodba se vsako leto dopolnjuje z aneksom. Med dejavnosti gasilskega društva spadajo tudi tekmovanja v gasilskih disciplinah, ki zajemajo vse starostne kategorije, od pionirjev do veteranov. Pred leti je sloves PGD Žetale v slovenski prostor ponesla tekmovalna desetina članov A. Številni pokali in priznanja v vitrinah Gasilskega doma Žetale pričajo o uspešnosti te desetine. Nesrečno 7. mesto na državnem tekmovalju v Ravnah na Koroškem je bilo premalo, da bi se desetina uvrstila v kvalifikacije za sodelovanje na gasilski olimpijadi. Vendar so tudi dosedanje rezultati naših tekmovalnih desetih zavidanja vredni in je prav, da jih navedemo v tem prispevku:

- Tekmovalje Gasilske zveze Videm 8. 6. 2019: Tekmovalje je potekalo v organizaciji PGD Videm na Vidmu. Naše tekmovalne ekipe so dosegle tri prva mesta, in sicer: članice A, člani A in člani B. Ekipa pionirjev je dosegla 3. mesto.
- Gasilsko tekmovalje v Slovenji vasi 25. 6. 2019: Članice A so dosegle 1. mesto.
- Gasilsko tekmovalje za Memorial Cirila Murka v Majšperku 31. 8. 2019: Članice A so dosegle 1. mesto, člani A pa 3. mesto.
- 13. tekmovalje za pokal Občine Žetale je potekalo na igrišču pri Osnovni šoli Žetale v soboto, 29. 6. 2019. Udeležba tekmovalnih desetih na tekmovalju je bila manjša, kot smo pričakovali. Prehodni pokal v ženski konkurenci so osvojile članice PGD Steklarna Rogaška Slatina, v moški konkurenci pa člani PGD Majšperk. Ekipa mladincev PGD Žetale je osvojila 3. mesto. Organizator tekmovalja je bilo PGD Žetale, ki se ob tej priložnosti zahvaljuje pokrovitelju Občini Žetale in vsem donatorjem.

Družabno srečanje članic in članov PGD Žetale

Na podlagi sprejetega programa dela PGD Žetale za leto 2019 in

sklepa Upravnega odbora PGD Žetale je bilo v soboto, 7. septembra, organizirano družabno srečanje članic in članov PGD Žetale. Srečanje je bilo razdeljeno na dva dela, in sicer: najprej pohod po slemenu gozdnatega Loga do Lovske kočice Jegerhaus, kjer je pohodnike čakala malica in pijača. Po zaužitju okusni malici so gasilski pohodniki pot nadaljevali skozi Varvasele, Stopnico, Krhiče do Gasilskega doma Žetale. Vendar je bilo na tej poti kar nekaj postaj na domačijah žetalskih gasilcev. V Gasilskem domu Žetale je že bila pripravljena hrana in pijača, ki je na nobenem pikniku ne sme manjkati. Ob glasbi, petju in družabnih igrah se je družabno srečanje končalo v pozni sobotni noči.

Oktober – mesec požarne varnosti

Oktober je mesec požarne varnosti. To je čas, ko gasilci na poseben način seznanjamo občane, da je za požarno varnost odgovoren sleherni izmed nas. V PGD Žetale v oktobru – mesecu požarne varnosti načrtujemo naslednje aktivnosti:

- petek, 11. oktobra 2019: operativna gasilska vaja PGD Žetale na kmetiji Pulko, Žetale 52. Na vaji bodo sodelovala nekatera društva PGD Videm.
- v mesecu oktobru 2019 se bodo zvrstile še ostale aktivnosti, kot so: operativna vaja vseh PGD, ki so vključena v Gasilsko zvezo Videm; vaja, ki bo vključevala evakuacijo Vrta Žetale in Osnovne šole Žetale; ogled prostorov Gasilskega doma Žetale, tehnike in opreme ter ostale aktivnosti ...

Voščilo ob 20. prazniku Občine Žetale

Prostovoljno gasilsko društvo Žetale vsem občankam in občanom iskreno čestita ob 20. prazniku Občine Žetale in želi prijetno praznovanje. Naša želja je, da še naprej podpirate naše delo in da živite varno.

Jože Krivec

V DEŽELI LOJZETA SLAKA IN TONETA PAVČKA

Izlet DU Žetale na Dolenjsko 3. 9. 2019

V torek, 3. septembra 2019, smo izvedli zanimiv izlet v Mirno Peč na Dolenjskem. Zanimanje članic in članov DU Žetale za tokratni izlet je bilo izjemno veliko, saj je bil avtobus v dveh dneh zaseden do zad-

nega sedeža. Morda bo treba v bližnji prihodnosti takšen izlet ponoviti predvsem za tiste, ki se ga tokrat niso mogli udeležiti.

Na pot proti Dolenjski smo se podali prvi torek v septembru ob 7. uri. Pot nas je vodila skozi Kozjansko, Bizeljsko in valovite

griče Dolenjske do našega končnega cilja, Mirno Peč, vas v bližini Novega mesta. V tej idilični vasi v stavbi bivše osnovne šole od lanskega oktobra domuje muzej, posvečen velikanoma, ki sta vsak na svojem področju neizbrisno zaznamovala slovensko kulturo: Lojze Slak na področju na-

Članice in člani DU Žetale pred Muzejem Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka v Mirni Peči, 3. 9. 2019

rodno-zabavne glasbe in Tone Pavček na področju literature. Muzej, ki ga je Občina Mirna Peč uredila s pomočjo evropskih sredstev, je resnično vreden ogleda. Na dvorišču pred muzejem vzbudi pozornost obiskovalcev zadnji osebni avtomobil Lojzeta Slaka znamke audi, ki ga je družina Slak prodala (podarila) muzeju za 1 evro. V samem muzeju nas prijazen vodič vodi skozi vsa obdobja življenja Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka. Osrednje mesto v muzeju ima »frajtonerca«, ki je Lojzetu Slaku prinesla nesmrtno slavo. V vitrinah tega muzeja je moč videti osebne predmete, fotografije, plošče, kasete. Posebej seže v srce njegov citat, v katerem je zapisal: »Ko ne bom mogel več igrati, bom umrl.« Tako se je tudi zgodilo na septembrski dan pred osmimi leti, ko se je Lojze Slak poslovil od tega sveta, vendar njegove viže živijo naprej ...

Po ogledu muzeja nas je pot vodila na ogled župnijske cerkve sv. Kancijana v Mirni Peči, kjer nam je prijazni župnik Janez povedal o zgodovini cerkve. Po kosilu, ki smo ga začinili z dolenjskim cvičkom, nas je pot vodila v vasico Mali Kal, v kateri je Lojze Slak preživel svojo mladost in dejansko začel svojo glasbeno pot. Pred domačijo stoji spominsko obeležje Lojzetu Slaku in prav na tem mestu smo od njegove nečakinje slišali nepozabne spomine na človeka, ki je bil poleg glasbe predan svoji družini, ženi Ivanki ter sinovoma Slavkotu in Robertu. V sproščenem in neposrednem pogovoru smo si bili prisotni edini, da še zmeraj premalo cenimo slovensko narodno-zabavno glasbo, ki ji je Lojze Slak posvetil svoje življenje. Naše druženje se je preselilo v prostor, ki je po svoje muzej in prostor za družabno srečanje. Ob zvokih Slakovih viž, ki jih je izvajal mladi harmonikar Nejc, smo tudi zaplesali.

Spomenik Lojzetu Slaku na domačiji v Mallem Kalu pri Mirni Peči

li. Srečanje na domačiji je doseglo vrhunec, ko se je razigrani družbi priključil brat Lojzeta Slaka, Matija Slak, ki nam je razkril zanimivo anekdoto: »Ljudje me večkrat sprašujejo, če sem resnično brat Lojzeta Slaka, jaz pa jim odgovarjam: ne, Lojze Slak je moj brat.« Po treh urah prijetnega druženja je bil čas za slovo. Od prijaznih gostiteljev smo se poslovili s pesmijo »V dolini tihi«, ki je pri marsikom ustvarila solzne oči. Preden je večerna zarja zajela očarljivo dolenjsko pokrajino, smo se polni lepih vtisov vračali v domači pristan ...

Turnir v »ruskem kegljanju«

V počastitev 20. praznika Občine Žetale je bil v organiziran turnir v kegljanju na vrvičco ali bolj popularno: »ruskem kegljanju«. Najprej je bilo predvideno, da se turnir izvede v Športnem parku Rim, vendar je bil zaradi slabega vremena prestavljen na domačijo v zaselku Zalopata, kjer sta bila gostitelja turnirja Igor Iljaž in Albina Železnik. Po napeti in izenačeni borbi so bili doseženi naslednji rezultati v kategorijah:

- Ženske:
1. mesto: Magdalena FIŠER
  2. mesto: Albina ŽELEZNIK
  3. mesto: Vikica FRLEŽ

Udeleženci Turnirja v »ruskem kegljanju«, Zalopata, 24. 9. 2019

Moški:

1. mesto: Stanislav FIŠER
2. mesto: Igor ILJAŽ
3. mesto: Jože KRIVEC

Hvala vsem udeležencem turnirja za sodelovanje, še posebej Igorju Iljažu in Albini Železnik za organizacijo turnirja in izkazano gostoljubje.

7. oktobra se bomo članice in člani DU Žetale pomerili v balinanju. O poteku tekmovanja in doseženih rezultatih bomo poročali prihodnjič.

Voščilo ob prazniku

Društvo upokojencev Žetale vsem občanom in občanom ob 20. prazniku Občine Žetale iskreno čestita in želi prijetno praznovanje.

Jože Krivec

OD POLETJA DO POZNE JESENI

Ko se izpiše zadnja beseda biografije, tiho odideš. Tako je odšla iz našega društva in kraja dolgoletna ustvarjalka, članica gospa Berta Letonja.

S spoštovanjem gospa Berta Vam namenjam nekaj misli o Vašem karakterju.

Trden, odločen, svetovalen, radodaren je bil Vaš značaj, obogaten s pozitivnimi vrtilinami, veren, poln ljubezni do soljudi in narave – rastlinja in zelenjave v njem, dišečih, cvetočih rož v lončkih in na gredah. Vrt ob nekdanji šoli je bil ogledalo Vaših spretnih rok. Radi ste imeli pisno besedo, mnogo dobrih knjig v Vaši knjižnici je bilo namenjeno izposoji dobrim bralcem. Vaša ljubezen je bilo fotografiranje ob raznih priložnostih. V veliko veselje so Vam bili fotografski spomini z razstave "Dobrote slovenskih kmetij" v Ptuj, seveda tudi z razstav ob občinskih praznikih naše občine. Izdeleli ste zanimiv album teh razstav. Na žetalskih razstavah ste sodelovali s svojimi pekovskimi izdelki. Našili ste vrsto prtičkov z zanimivimi vsebinami, nاپletli mnogo nogavic in rokavic in obdarovali ljudi, ki ste jih spoštovali in imeli radi. Vaša vrlina je bil tudi trden spomin: datumi rojstev, prihodi in odhodi ljudi iz kraja, tudi časovni podatki raznih dogodkov. Bili ste natančna biografinja ljudem, ki so potrebovali takšno pomoč. Označevala vas je skromnost, preprostost, bili ste častna občanka našega podeželskega. Radi ste se udeleževali izletov našega društva.

Velika škoda je, da je z vami zaspala misel na izdajo knjige o življenju veččlanskih družin. Z dobrimi dejanji ste bili povezani s sorodniki in ljudmi, ki ste jih spoznali v svojih dopolnjenih 81 letih življenja. Ostal bo najlepši spomin na Vas ga. Berta. Članice Društva podeželskih žena Žetale se vam iskreno zahvaljujemo za vse aktivnosti v našem društvu in Vam želimo miren počitek na našem pokopališču, kamor Vas je nešteto krat vodil Vaš korak.

Iskrena hvala za vse!

In še nekaj misli o delovanju našega društva, ki je staro 20 let in šteje okrog 50 aktivnih članic, ki smo se 2. julija tekočega leta odpravile na izlet po Pomurju in Prekmurju. Bil je lep torkov jutranji pozdrav vsem udeleženkam izleta naše predsednice ge. Darinke Kodrič, ki nam je zaželela mnogo dobrih dogodivščin tega dne, s prvo postojanko pri ge. Dragici Plajnšek v Janževem Vrhu, sicer naši občanki iz Kočic in od izletniškega dne članici našega društva. To je bila bogata destinacija za nas, ki smo dobro napolnile avtogus z domačim šoferjem g. Ervinom. Pri ge. Dragici smo se okrepčale z dobro kavico, raznovrtnim pecivom, sokovi, tudi s "štampeljčki" in nadaljevali se je potovanje po Prlekiji, Pomurju in Prekmurju, malo druženja s komarji ob Muri, prevozom z brodom od ene strani Mure na drugo stran. Nismo bile na Otoku ljubezni, smo pa bile v stavbi "brežna hiša", preko filma smo spoznale turistične dejavnosti v lžakovcih, delovanje mlina na Muri in značilnosti "buraških dnevov".

Pot smo nadaljevali po Pomurski ravnini, že smo stopili v vročo Slavičevo hišo, kjer smo občudovale dekorativne izdelke iz slame, nekatere so si nadele slamnate prstane in popotovanje se je nadaljevalo. Posebno doživetje je bilo v obširnem rastlinjaku, kjer gojijo različne orhideje, tropske in subtropske rastline iz celega sveta. Banane, vanilija, bombaž, kava poper, papaja, avokado so bili živi primerki ki smo jih občudovale. Vse te in še druge rastline so ponos kraja DOBROVNIK. Avtobus smo napolnile s številnimi orhidejami. Lakote ni bilo, saj smo se okrepčale zokusnim kosilom in dobrotami prekmurskega kraja v gostilni Lipot. V avtobusu je dišalo po dozorelih paradižnikih, ki smo jih nakupile v trgovini LUŠT. Videle smo tudi ogromne rastlinjake, kjer gojijo dober paradižnik, saj je znanih okrog 100 vrst tega rdečega sadeža, čeprav razstavljajo in prodajajo rumenega, vijoličastega, debelega, drobnega pa vendar vsega okroglega. Zadnja destinacija naše ekskurzije je bila Lendava. Slikovita je bila vožnja po Lendavskih gorah, prispeli smo do 4 leta starega stolpa, imenovanega Vinarium, povzpeli smo se v višino 53,5 metra, kjer se ponuja krasen pogled na pokrajino v krogu 360 stopinj in iz naše države na Madžarsko, Hrvaško in Avstrijo. V besedi in sliki so nas ves čas potovanja spremljali štrki in štoklje – značilna ptičja lepota Prekmurja. Ob cestah stojijo številne table z napisi prekmurskih toplic. Mnogo je lepih strnjjenih hiš pa tudi ostarelih domačij. Mnogo tistih lepih prekmurskih besed je bilo zamolčanih, saj so se ljudje izražali v pogovornem jeziku misleč, da ne bomo razumeli njihovih izrazov. Vendar je bilo krasno, zanimivo prevažanje po vaseh s končnico Cl – Lipovci, Črenšovci, Filovci, ... Zanimive smo bile članice ali potnice našega društva, oblečene v pink ali rahlo vijoličaste barvne majice z napisom "Društvo podeželskih žena Žetale". Kamor smo prispele ali izstopile, je bil radoveden pogled krajanov: "Glej, kako so barvne te Haložanke!". Za konec še naslednje misli! Ob sodelovanju z razstavo na občinskem prazniku in drugih društvenih aktivnostih bomo poročali v naslednji številki Ž. N.. Poročali bomo tudi o nekajurnem potepanju po Pohorju in Mariboru tisto soboto po občinskem prazniku". Prav za konec še ta misel: "Spoštovana ga. Darinka Kodrič, naša predsednica društva, moramo ti napisati, da si odlično izpeljala organizacijo našega izleta po Prekmurju, izvedla si najboljšo predstavitev naše občine v Ptuj, s članico ga. Anico Krušič. Dobro skrbiš za obveščanje dogodkov našega društva vsem članicam. Čuvaj svoje zdrave in bodi še naprej vedrega srca z nasmeškom na obrazu. Vsem bralcem in bralkam želimo barvito jesen in Vas najlepše pozdravljamo!

Za društvo M. K.

KOŽUHANJE

Ličkanje koruze je jesensko opravilo. Ali je kožuhanje pri Kolarjevih v Dobrini prikaz starega opravila ali ne, no, o tem bi se dalo razpravljati. Vsekakor je to ročno delo. S sodobnim pridihom.

Že desetletje se v jeseni na pobudo Društva podeželskih žena Žetale zbiramo pri Kolarjevih in ročno ličkamo koruzo, jo vezemo in obešamo na rante. Zadnji petkov večer v septembru smo spet kožuhali. Zbralo se nas je okoli trideset krajanov, večinoma srednje in pozne srednje generacije, pa tudi nekaj otrok. Hitro smo opravili delo, saj kup koruznega klasja ni bil velik, pa tudi koruza ni bila močno oblečena. Pravijo, da to napoveduje zimo; torej bo letošnja zima mila. No, bomo videli! Mladi gospodar Gregor in pomočnik Jan sta vse zvezano klasje skrbno obesila na rante. Prav lepo je videti! Ali veste, koliko koruznih zrn je v enem klasu? Preštejte! Mi smo izračunali s pomočjo sodobne naprave – telefona. Kožuhanje ne poteka v tišini! Pogovori se vrtijo (kot nekoč) okoli politike, novic iz vasi, kmečkega dela v jeseni; ženske si izmenjamo kuharske nasvete ...

Pospravili smo ličkanje in že se je oglasilo Kristjanovo petje ob zvokih harmonike. Po opravljenem delu smo posedli okoli bogato obloženih miz. Narezki, domači kruh, raznovrstne

gibanice, rogljički, pecivo, buhteljni in še kaj so nas vabili k drugemu delu kožuhanja! Prijetno je dišalo in »nismo se dali prositi«. Vso odlično jedačo smo pridno zalivali z dobro kapljico iz Kolarjeve kleti. Lušno je bilo in ura se je neutrudno vrtela. Poslovili smo se in se odpravili k počitku. Nekoč so prihajali in odhajali peš, sedaj pa z avtomobili. Je po starem ali po novem, o tem ne bomo razpravljali! Hvala Kolarjevim za gostoljubje in nasvidenje prihodnje leto!

M.S.

14. POHOD STROJNEGA KROŽKA ŽETALANEC K SV. DONATU

Za Strojni krožek Žetalanec je 15. avgust vedno praznični dan, ko se člani podamo na tradicionalni pohod, ki ga zaključimo s piknikom. Letos smo se odločili, da se ponovno podamo k cerkvi Sv. Donata pod Donačko goro, kjer smo se, kot se spodobi na ta slavnostni dan, udeležili svete maše v spomin na naše pokojne člane.

Pohodniško pot smo pričeli v Čermožišah, natančneje v »Bukovju«, kjer nas je čakala okusna malica podjetja Gastro. Po nekaj uvodnih pozdravih in navodilih za pot in ko nas je bilo vseh 100 pohodnikov pripravljenih na start, se je pohod lahko pričel. Z lahkotnim korakom smo se podali po gozdni poti v smeri Rudijevega doma. Prijetno vreme, ravno pravšnje za pohode, je verjetno botrovalo dobri volji in mnogim hudomušnim pripombam pohodnikov na poti. Pri Rudijevem domu kratka pavza za kavico in že smo nadaljevali v smeri Sv. Donata. Pot je bila kratka, a polna lepih pogledov tja dol v dolino. Še pred prihodom do cerkve sta pohodnike prehitevala naša stalna sopotnika na pohodih: župnik iz Majšperka, g. Janko Frangež, in naš domači župnik, g. Ciril Čuš, ki sta opravila obred sv. maše. Pridige g. Frangeža so vedno zelo poučne in polne modrosti. Tudi ministranti so spoznali, da se spleča ministrirati pri g. Frangežu, zato upam, da jih drugo leto ne bo treba iskati po cerkvi. Verjetno ni treba poudar-

jati, da na vseh tovrstnih dogodkih nikoli ne manjkajo dobrote iz nahrbtnika. Vsega je bilo polno: dobre kapljice, različnega in zelo okusnega peciva, bombonov, čokolad in še česa. Po tradiciji smo pred cerkvijo naredili še skupinsko fotografijo. Letos tudi iz zraka, saj je Matej Stojnšek, naš novopečeni diplomant elektrotehnike, predstavil svoj izdelek, doma narejen dron, s katerim nas je posnel iz ptičje perspektive. Da ne bi bili predolgo brez hrane, smo korak hitro usmerili nazaj proti Rudijevemu domu, kjer so nas gostitelji pričakovali z dobrotami z žara. Popoldan je bil prijeten in ker je bil pohod dokaj nezahteven, so se nekateri odločili osvojiti tudi vrh Donačke gore. Kar nekaj jih je prišlo na vrh in ob vrnitvi jih je za nagrado pričakal še kakšen kozarček ali dva. Ponovno je minil prijeten dan v družbi prijateljev in želji po skorajšnjem ponovnem snidenju.

P.P.

STROKOVNA EKSURZIJA STROJNEGA KROŽKA ŽETALANEC V DEŽELO SUHE ROBE IN MEDVEDA

Člani SK Žetalanec smo se v soboto 7.09.2019 odpravili na jugovzhod Slovenije, natančneje v Ribnico - deželo suhe robe in Kočevje – deželo gozdnov in medvedov.

V okviru strokovne ekskurzije smo se najprej zapeljali v Ortnek na ogled kmetije Oblak z Grabna nad Sodražico. Na kmetiji nas je pričakala 6. članska družina Oblak. Poleg gospodarja Stanka, nas je na kmetiji pričakal in pozdravil tudi predsednik Zveze Strojnih krožkov Slovenije, g. Jože Marolt, ki je tamkajšnji domačin. Oblakova višinska kmetija se nahaja na 750 metrih nadmorske višine. Primarna dejavnost na njihovi kmetiji je reja krav dojilj in mladega pitanega goveda. Prideluje pa tudi zelenjavo v sodobnem in popolnoma avtomatsko krmiljenem rastlinjaku ogrevanem na lesne sekanke. V rastlinjaku je več senzorjev, ki merijo zunanjo in notranjo temperaturo, moč vetra in vlažnost, zato se lopute samodejno odpirajo, zračenje, ogrevanje in hlajenje poteka avtomatsko, razmere v rastlinjaku pa lahko domači spremljajo prek mobilnega telefona. Pohvalijo se lahko tudi z najboljšim javorjem – rebrašem v Sloveniji, za katerega so leta 2017 na licitaciji v Slovenj Gradcu iztržili rekordno ceno. Za hlood volumna en kubični meter so dobili 9.500 evrov. Na kmetiji sta nam Stanko in Marinka Oblak predstavila svoj način kmetovanja z vsemi posodobitvami, ki so jih uvedli zaradi lažjega dela. Ker nas je čakal še dolg dan, smo se na kmetiji okrepcali z enolončnico, ki so nam jo pripravili v Gastroju. Gospa Oblakova pa je poskrbela še za aperitiv, kavico in pecivo. V času malice je sin Rok predstavil kmetijo iz ptičje perspektive z dronom in kamero. Le ta jim služi predvsem za kontrolo goveda na paši in pri pregledu gozdov zaradi lubadarja - sušice. Nadzor s kamerami pa imajo Oblakovi tudi v rastlinjakih in hlevu, kar jim je v pomoč predvsem v času telitev. Stanko Oblak se nam je po ogledu njegove kmetije pridružil kot vodič po Ribnici in okolici. Pod njegovim vodstvom smo se odpravili v Ribnico, deželo suhe robe. Izdelovanje suhe robe je bila nekoč na Ribniškem najmočnejša domača obrt in se je ponašala tudi z eno od najstarejših tradicij v Sloveniji. V Ribnici smo se dogovorili, da se srečamo z zelo zanimivim izdelovalcem suhe robe Jaklič Francem, ki je eden od dveh zadnjih ribniških posodarjev oz. pintarjev, kot jim pravijo domačini. G. Jaklič nam je na svojstven in hudomušen način predstavil suhorobarstvo. Tipičen Ribničan, bi rekli. Predstavil nam je zgodovino in način izdelave suhorobarskih izdelkov. Seveda smo po »ribniško kšeftali« in nakupili nekaj izdelkov. Pri g. Jakliču nas je pričakal naš drugi vodič po Ribniškem in Kočevskem, domačin Janez Rus.

Oblak Stanko in Janez Rus sta moja sodelavca in ko je beseda nanesla, da želimo Žetalanci obiskati Ribnico in Kočevje, sta bila polna idej. Zato sem ju povabila k sodelovanju in jima predlagala, da kot domačina prevzameta vodenje te strokovne ekskurzije. Podkupili smo ju z dobro kapljico, ki jim je v Ribnici primanjkuje, mi Haložani pa je imamo v izobilju. Kadrovsko okrepljeni smo obiskali Muzej suhe robe v Ribnici in si pod strokovnim vodstvom ogledali muzejske Ribniškega gradu. Še kratek sprehod po Ribnici s postankom za kavico, pivo, sladoled in še kaj. Potem pa naprej v Kočevsko reko, kjer smo

se ob strokovnem vodenju lokalne revirne gozdarke Mirjam iz KE, Zavoda Za Gozdove RS, sprehodili po gozdno učni poti ob Reškem jezeru. Na območju Kočevske Reke so gnezdo para orlov belorepcev odkrili v 80. letih prejšnjega stoletja, le nekaj let po zgraditvi jezusa, za katerim je nastalo Reško jezero, odkritje pa je predstavljalo prvo potrditev gnezdenja te vrste na slovenskih tleh. Belorepec je vse od takrat na Kočevskem stalno prisoten. V gozdnem rezervatu Jezero so tako zasnovali Orlovo pot, ki smo si jo ogledali. Ob zaključku vandranja po neokrnjeni naravi smo obiskali še Ranč Marina v Kočah pri Kočevski Reki. Njegov lastnik je Slavko Hrženjak, sicer podjetnik in hkrati velik ljubitelj konj, ki se je z družino preselil na Kočevsko, v zapuščenem vas Koče zato, ker gozdnato, redko naseljeno območje ponuja izjemne pogoje za rejo konj in terensko jahanje po kočevskih bronpotjih. Z rejo konj se družina ukvarjaže več kot 15 let, ranč pa so začeli postavljati leta 2000 in ga poimenovali po hčerki Marini, tudi uspešni tekmovalki v disciplini reining. Na posestvu s hlevi, kozolcem in veliko zgradbo, v kateri je pokrita jahalnica, peta največja v Evropi, gojijo 22 konj, polovica je tekmovalnih, drugi pa so namenjeni terenskem jahanju. Skrbijo še za 7 konj, ki jih trenirajo. Odločili so se za konje pasem American Quarter in Paint horse, ker imajo izjemne telesne sposobnosti, ki z izkušenimi trenerji omogočajo, da konji začnejo v tekmovanjih nastopati že po dveh letih, medtem ko je potrebno denimo Lipicance vzgajati dolgih 12 let. Njihovi konji so zelo primerni za reining, disciplino western jahanja oziroma western različice dresure in na tekmovanjih tudi dosegajo dobre rezultate. Na posestvu oddajajo apartmaje in poročno dvorano. Kupili pa so tudi bližnji Lovski dom in ga spremenili v restavracijo s prenočišči »Pri Slavcu«, kjer smo si privoščili pozno kosilo. Ob koncu pohajkovanja po ribniškem in kočevskem se seveda spodobi videti medveda in ker ga žal nismo srečali na Orlovi poti, se je bilo potrebno odpraviti tja, kjer ga bomo sigurno videli. Ob gostilni Tušek v Kočevju imajo urejen mini živalski vrt in med vsemi ostalimi živalmi imajo v varni ogradi zaprta dva rjava medveda, ki smo si ju ogledali iz varne razdalje. Stanko in Janez sta nam kot prava vodiča na avtobusu povedala veliko zanimivih podatkov o Ribnici in Kočevju. Malokdo pa je vedel, da je Janez tudi član gledališke skupnine Dramšpil iz Ribnice. Janez pravi, da ima veliko skupnega z našim največjim pesnikom Francetom Prešernom, predvsem ljubezen do domače grude, dobre kapljice, lepih žensk in poezije. Še posebej so mu pri srcu prepovedane poezije Franceta Prešerna, ki jih na svojstven način deklamira le, če je vzdušje ta pravo. V naše veselje in zadovoljstvo se je odločil, da pove pesem Dominus Vobiscum, ki govori o Svetem Kozmijanu, Dominusu in ubogi Katri. V tem veselem vzdihju smo se našima Ribniškima vodičema zahvalili za unikatno vodenje v upanju po ponovnem snidenju enkrat na Štajerskem. Ko je avtobus zapustil še zadnji Ribničan, sta naša šoferja Jani in Dragan spretno zavila proti domu. Prijetno je iti po svetu, še lepše se je vrniti.

P.P.

»KAJ NAM PA MOREJO, ČE SMO VESEL«

Kot običajno vsako leto, se je kulturno življenje odvijalo po ma-lem tudi v tem času - že s poletnim pridihom smo 1. Junija veselo odražali na ekskurzijo po Koroškem. Kar z avtobusom, da smo bolj brez skrbi, kam zavije katera pot in tudi čas ni tako zelo pomemben, saj imajo to drugi na skrbi. Za stroške smo nekaj prispevali sami, nekaj je primaknilo društvo, tako, da je bila ekskurzija tudi po tej plati privlačnejša.

Krenili smo vsi dobre volje iz Žetal proti sotočju treh dolin, Dravske, Mežiške in Mislinjske. Tam se nahaja na Podklancu pri Dravogradu kmetija Klančnik. Ogled Klančnikove kmetije ni samo poučen, poln je šal, veselih zgodb in sproščenega smeha. Tudi tokrat je bilo lušno tam v tisti stari velbani kleti. Za tem smo si ogledali Klančnikovo pestro razstavo lovskih trofej in predmetov. Tudi na Kopah, na holceriji, nekateri še nismo bili. In bilo je tudi zabavno tako ob humorističnem šovu, ki ga izvedeta humorist in pravi pohorski holcer, kot ob tekmovanju naših udeležencev v starih gozdarskih opravilih s starimi orodji. Dobro so se odrezali naši moški! Žal nas je vse napodil dež pod streho gostišča, a nam ni bilo hudega. Prišli smo na »lepše« v notranjost, kjer nas je čakalo dobro kosilo.

Da se razgibamo, smo se napotili na višje ležeče jezerce. Pa petja ni manjkalo, tudi med potjo navzdol ne. Na avtobusu, s smerjo nazaj proti Žetalam, smo obujali bolj in tudi manj znane pesmi. Prav lepo je potegniti na dan kakšno lepo, ki smo jo že skoraj pozabili in z njo zaplavati v tista leta, ko se še nismo ubadali s

praznovanjem okroglih obletnic.

Poletje je tudi za dejavnost kulture malo počitniško obarvano. A komaj smo si spočili glasilke, že smo v drugi polovici avgusta hiteli na vaje. Kmalu, v petek, 13. septembra, sta oba naša zbora nastopila pri naših sosedih, v Majšperku, na srečanju pevskih zborov. Povabili so nas domačini. Prireditev je bila v okviru praznovanja občinskega praznika Občine Majšperk. Zanimive so bile predstavitve nastopajočih, zanimivi so bili nastopi. Kot vedno pri naših sosedih in tudi tokrat, je imel še posebni čar prosti program petja v šotoru, kjer smo bili seveda tudi lepo pogoščeni. V prijetnem vzdušju so zbori skorajda tekmovali, kdo bo pokazal, kaj vse še zna dobro zapeti. In ja, kdor rad poje, mu to mnogo pomeni. V Majšperk vedno radi gremo. Srečamo se z nekaterimi znanimi obrazi, spoznavamo nove. In vsi smo prijatelji. A jesen že hiti, s hitrimi zamahi je že usula vse kostonje in listje plava za njimi z višin, da jih veter odloži nekje na svoji poti skozi haloške gozdove. Kulturniki se pripravljamo na prihodnje nastope ob prazniku OO RK Žetale 12.10., pripravljamo se na udeležbo na osrednjem prazniku Občine Žetale 19.10. ter na srečanju z našimi starejšimi občani naslednji dan, v nedeljo. Z mislimi smo že tudi malo naprej, proti božiču in novemu letu, a za to je še nekaj časa.

Zapisala: Vikica K.

POGOVOR

Razmišljala sem, koga naj tokrat predstavim. Mladih v naši občini je veliko, pa vendar ... Mlada podjetnica – to je to! To je Vesna Štajnberger, doma v Žetalah (na Varvaselah), frizerka s frizerskim salonom v Dobrini.

Pozdravljena, Vesna! Se lahko sama predstaviš?

Vesna: Lep dober dan! Sem Vesna, frizerka, energična oseba, rada sem v družbi, rada se zabavam.

Kako je potekalo tvoje šolanje? Od kod je prišlo navdušenje za poklic?

Vesna: Osnovno šolo sem obiskovala v Žetalah, frizersko pa v Mariboru. Mamina sestrična je frizerka, vedno sem rada opazovala delo z lasmi. V frizerski šoli sem začela boljše spoznavati delo. Prakso sem opravljala pri sorodnici in šele tedaj sem zares spoznala, da je treba veliko delati. V šoli in na praksi sem najraje strigla in barvala lase, oziroma mešala barve. Striženje mi je še vedno izziv, še vedno zelo rada strižem tako moške kot ženske.

Kaj ti pomeni frizerstvo, te še vedno veseli?

Vesna: Frizerstvo je moj poklic, moje življenje, brez tega si sebe ne znam predstavljati. Če bi se še enkrat odločala za poklic, bi se odločila enako. To je to!

Zelo mlada si še. Kaj je vplivalo na odločitev o samostojni poti?

Vesna: Po končanem šolanju sem delala na Ptujju. Doma sem imela svoje stranke. Teh je bilo vedno več. Treba je bilo razmišljati, kako naprej. Prideš iz službe, doma te čakajo stranke, delaš ... Nisem imela več časa zase, zasebnosti. Zdaj imam delovni čas in svoj prosti čas. No, začeli smo iskati prostor. Našli smo ga tukaj, v Dobrinčku, kar se mi zdi idealno. Je poleg ceste, dostopen. Meni se zdi idealno. Super je. Ni mi dolgčas, saj je zraven tudi gostilna.

Kakšni so bili začetki samostojne poti? Ti je kdo pomagal?

Vesna: Brez staršev ne bila tu. Oba sta mi veliko pomagala, še posebej ata. Pa tudi brata in drugi sorodniki.

Kako si zadovoljna s »službo«?

Vesna: Zelo sem zadovoljna. Stranke se večinoma naročajo na obisk v salonu. Lahko si razporedim čas tudi za druge opravke. Tudi v začetku ni bilo večjih težav, vse se je dalo rešiti.

Kakšne načrte imaš za prihodnost v zvezi s frizerstvom?

Vesna: Pravzaprav si želim, da bi v bodoče dejavnost razširila, zaposlila nekoga za urejanje nohtov, za lichenje, torej da bi dopolnila urejanje ali, kako bi rekla, videz v neko celoto. Kot povsod, je tudi v tem poklicu vedno nekaj novega. Rada obiskujem seminarje, kjer spoznavam novosti na področju urejanja frizur. Rada preizkušam barve, načine striženja, oblikovanje frizur. Res pa je, da se je treba prilagajati željam strank, samemu kraju. Ne morem, na primer, izvajati takšnih barvnih kombinacij kot bi jih v Ljubljani.

Kaj pa prosti čas?

Vesna: Svoje delo rada opravljam, rada pa sem tudi v družbi s prijateljicami. Rada kofetkam. Veliko časa preživim v gasilskem društvu. In dopust! Tega čakam celo leto in uživam, ko pride. Pomagam tudi doma pri delu, pa atiju pri delu v strojnem krožku.

Prihodnost, kje se vidiš čez nekaj let?

Vesna: Največja želja je, da bi mi tukaj delo teklo lepo naprej. Skrita želja pa je tudi, da bi svoje znanje prenašala naprej, učila. Seveda bi si rada ustvarila tudi družino, svoj dom ... Najlepša hvala za pogovor. Želim ti veliko delovnih uspehov, pozitivne energije in naj se ti uresničijo želje!

M.S.

OD TU IN TAM

V Kočicah 38 živi družina Ber, njihovo življenje je razgibano že na pogled v okolico. Marsikateri dan polepša družini sin Uroš z vajami na harmoniki, saj je za doseg priznanj potrebna vsakdanja vadba, ki mu je prinesla v poletnem času tako zaželjeno zmago v LJUBEČNI, kjer je osvojil priznanje "Zlata harmonika Ljubečne". Čestitamo! Uroš bo 8. novembra 2019 sodeloval na prireditvi "Štajerska frajtonarica" na Hajdini, kjer se mu obeta priznanje, ki ga podeljujejo ob občinskem prazniku Občine Hajdina.

Uroš, želimo ti še mnogo uspešnih frajtonarskih nastopov.

Uroš Ber je letos s ŠTAJERSKIMI FRAJTONARJI posnel nov CD, ki se imenuje ZA DOBRO VOLJO 7. Predstavljen je bil v gasilskem domu v Hajdošah v soboto, 5. 10. 2019.

Nada Ber

Varvasele:

Življenje na Varvaselah je razgibano, seno, otava, otavič – vse pokošeno, vse pospravljeno v kockah, balah ali v suhem stanju na »šupah«. Temu vročemu delu se spodobi prirediti piknik, ki se mu reče »Seneni tradicionalni piknik«. Varvaselčani so se zbrali v vročem julijskem popoldnevu, pri družini Marjane in Zlatka Podgoršek. Pikniku so prisostvovali tudi tisti, ki so bili tu doma.

Hvale vredna je tradicija, ki potrjuje kako pozitivna je odločitev, da se ljudje družijo, si povedo novice in utrjujejo pozitivne odnose, v primerjavi z ljudmi, ki objavljajo novice samo na družbenih omrežjih.

Lep varvaselski pozdrav!

ŽUPNIJA ŽETALE POLETJE – JESEN 2019

V teh dneh, ko že narava spreminja barvo in se pripravlja na zimski počitek, se bom sprehodil skozi dogodke, ki so se dogajali v minulih poletnih mesecih.

Kot vsako leto je bila tudi letos nedelja po velikem šmarnu 19. avgusta-jarmečka nedelja. Tudi letos je bil gost, ki je daroval sveče maše, Viki Košec, župnik iz Luč in Solčave. Na lepo s soncem obsijano nedeljo se je ob Mariji zbralo veliko domačinov in tudi romarjev iz sosednjih župnij Podlehnik in Ptuijske Gore, od koder priromajo tudi peš in s kolesi. Pri Mariji so se lahko zahvalili za vse milosti ki jih prejemo skozi vso leto in se ji tudi priporočili za naprej.

Sedmega septembra smo skupaj z župljani Stoperc poromali na Svete Gore, na zaobljubljeno romanje naših prednikov. Pod vodstvom domačega župnika smo se zjutraj odpeljali proti Svetim Goram in se tam zbrali ob deseti uri pri skupni maši, ki jo je daroval letošnji novomašnik iz Zavrča Primož Lorbec in nas nagovoril s pridigo, kako naj bomo budni in poslušamo, kaj nam govori Bog. Ob koncu maše smo skupaj zmolili litanije Matere božje in se Mariji zahvalili za vse prejete milosti, ter se ji priporočili za naprej. Po maši smo se odpravili na Bizeljsko, kjer smo imeli skupno kosilo, za tem pa smo si ogledali župnijsko cerkev. Prav na Bizeljskem je bilo prvo kaplansko mesto blaženega Antona Martina Slomška. Med službovanjem na Bizeljskem je Slomšek napisal več pesmi, ki so se ohranile do danes in postale ponarodele: En hribček bom kupi, V nebesih sem doma... Za tem smo še obiskali kraj Bošt, kjer je bival in imel svojo kapelo, v kateri je maševal in sprejemal ljudi duhovnik Franc Špelič. Zmolili smo litanije, prisluhnili pričevanju o njegovem življenju in si ogledali njegovo spominsko sobo.

Mesec september je tudi mesec, ko se prične novo šolsko in veroučno leto, zato je bil na drugo nedeljo v mesecu med sveto mašo blagoslov šolskih torb in učencev. Ta mesec na zadnjo nedeljo praznujemo tudi naš farni praznik Mihaelovo. Na ta praznik je g. župnik povabil gosta, ki je vodil in vsem udeleženi daroval mašo, kaplana iz župnij Beltinci - Andrej Laže, je spregovoril o angelih in njihovem pomenu za nas, saj ima vsak svojega angela varuha, ki se mu naj priporoča in k njemu moli, da ga bo spremljal na življenjski poti. Tudi jaz želim, da nas vse na naših poteh spremljajo angeli varuhi in nam kažejo pravo pot k Bogu.

S.G.

PIKNIK DELAVSKEGA DRUŠTVA HRIBOVSKIH KMETIJ IN PODEŽELJA

V soboto, 7. 9. 2019, smo se člani in članice Delavskega društva hribovskih kmetij in podeželja, zbrali že na 8. tradicionalnem pikniku in skupaj proslavljali ter se pogovarjali o težavah, ki jih imamo na tem hribovitem območju Haloz. Kot društvo vidimo, da se bo vendarle nekaj spremenilo na našem območju. Na Ministrstvu za kmetijstvo se pripravlja nova perspektiva, ki bo boljša od sedanje. To nam je tudi na zadnjem sestanku omenila ministrica za kmetijstvo, dr. Pivec. Vsi smo mnenja, da se moramo mali kmetje na teh hribovitih območjih še dalje truditi, za večje subvencije kot tudi za OMD. Na pikniku pa je beseda tekla tudi o novih članih in vsi, ki bi se želeli pridružiti društvu ste dobrodošli. Več nas bo, lažje bomo premaknili stvari na področju kmetijstva v naših hribovitih Halozah.

Predsednik DHKP

SREČANJE Z UČENCI – 50 LET OD ZAKLJUČKA OŠ

Spoštovani učenci, učenke oziroma gospodje in gospe – zlati čas vašega slovesa od osnovnošolskega izobraževanja; “Za to lepo srečanje ste si izbrali 28. september 2019. Ob 14. uri smo se ustavili ob stavbi nekoč po številu učencev dobro obiskovani osnovni šoli. Lepi so bili trenutki, ko smo si podali roke, se malo zazrli v obraz in si rekli: “Glej, glej, ti si tisti, tista, minilo je 50 let, odkar smo se poslovili”.

Zanimivo je, da je bilo vpisanih v šolsko leto 1961 – 62 v prvi razred 51 učencev. Šolsko leto 1968 – 69 je končalo v osmem razredu 17 učencev.

Akcija za srečanje v septembru je stekla že v mesecu juniju in prijavi se je 27 učencev. Število neudeleženih je 13, 4 so umrli, 2 niso našli, 5 se jih sploh ni oglasilo na prijetno vabilo, tako da se je sobotni popoldan začel s 27 učenci in učenkami, tako so se imenovali pred 50 leti. Odlično organiziranega srečanja so se udeležili trije učitelji: ga. Štefka Jazbec, g. Slavko Vrtnik in nekoč razredničarka ga. Marija Krušič.

Po zabavnem spoznavanju smo krenili proti novi šoli, ki bo naslednje leto stara 20 let. Pričakala nas je ravnateljica ga. Silvestra Klemenčič, nam razložila organizacijo dela v šoli, nas popeljala po razredih, mnogi so občudovali telovadnico. Posedeli smo v naravoslovni učilnici, sledila je predstavitev o pomembnih dogodkih v letih med 1961 do 1969 v sliki in besedi.

Dobra kavica, pecivo in sok so nas spravili v tako voljo, da je bil razred poln smeha in besed. Nadaljevali smo srečanje z ogledom vrtca, se seveda fotografirali, glavni organizator, g. Miran Skok, se je s šopkom zahvalil gospe ravnateljici za zanimivo predstavitev.

Pot smo nadaljevali v sejno sobo občine, kjer nam je predstavil v nekaj besedah delovanje občine gospod Anton Butolen,

seveda kot župan, pred 50 leti absovent OŠ Žetale. Nazdravili smo z žetalsko kapljico, zazvenela je nežna pesem: “Kolkol papljic, tolko let”.

Zadnja destinacija je bila večnamenska dvorana v naših Žetalah. Tudi tu smo doživeli pravo presenečenje, mizo so krasili obloženi kruhki, prilegel se je aperitiv, dobro pecivo in seveda tekočin za počiščenje grla. Sledil je pozdrav organizatorja g. Mirana. Pri izvedbi srečanja so mu pomagali gospod Venc ali Vincenc Širec, ga. Ana Moše je opravila tajniške posle, soorganizatorja sta bila g. Tone Butolen in g. Slavko Žerak.

Sledilo je klepetanje, odlično izbran in postrežen meni, kavica, dobro pecivo, seveda žetalska gibanica gospe Železnikove. Nadaljevali smo razgovor po skupinah: “Jaz živim pri Ljubljani, jaz sem Žetalanec, Žetalanka, imam vnuke, vnukinje, sem upokojen, upokojena, itd”.

Zanimive so bile šale ali vici, smeh, govorjena beseda, ne petja ne plesa, samo smeh in čas je drvel ranemu nedeljskemu jutru naproti. Ura je dve, zdaj pa lahko noč, srečno, dobimo se ob naslednjem srečanju, tu v dvorani, kjer je v najlepšem vzdušju minil 28. september z naslednjimi učenci:” Bila je Pavla, bil je Maks, Alojzija, Kristina, Ana, Veronika, še ena Ana, Avguštin, Ivan, Stanko, Marija, Katarina, Anton, Martina, Ivan, Viktor, Marija, Irena, še ena Marija, Barica, Milica, Anton, še en Anton Vinko, Slavko Albina in Miran”.

Rekli ste, da sem bila Vaša razredničarka, zato sem vesela in počaščena, da ste me sprejeli v svoj krog. Hvala za odlično organizacijo in morda še kdaj na veselo srečanje!

M.K.

ZGODBA O KUKAVICAH Z VODUL

Izraz Vodule potrjuje, da je bogastvo tega zaselka voda, ki je osnovni vir življenja.

V tem zelenem svetu živi pet družin. Tretje življenjsko obdobje živita g. Janez in ga. Marica Pulko. Njuni najlepši dnevi so, ko se z njima družita vnuka Jure in Žiga.

Nekega julijskega jutra sta vnuka opazila dva mala ptička, kako nosita hrano večji ptici od njiju. Čudno doživetje, opazujeta, stečeta k stari mami in atu. Skupno odhitijo k rogovilastemu drevesu – slivi. Tam je sedela pepelnata ptica, seveda večkrat večja od prinašalcev hrane, ki jim na Vodulah pravijo »ojgjeci«. Ugotovili so, da je kukavica, spomnili so se časa, ko je mati kukavica obletavala njihovo stavbo, kukala in seveda znesla jajce. To je bilo doživetje za štiri občudovalce!

Tako je preživel kukavičji mladič še dva dni, zanimivo počitniško življenje za vnuka. V vročem popoldnevu je priletela mati kukavica, s kljunčkom se je poljubila s svojim naraščajem, vesel polet proti cerkvi Marije Tolažnice, nato v Log – dalje na jug. Polet kukavice z mladičem je nudil zanimiv pogovor in seveda ponovno doživetje nove mlade kukavice, ki je priletela iz gnezda, ki so si ga oblikovali »ojgjeci«.

Spomladi bodo pri Pulkovih čakali na prihod ptice, ki oznanja pomlad s svojo pesmijo KU-KU.

M.K.

PRI GOSPE JUSTINI KOREZ

Lepega jesenskega popoldneva, 26.9. 2019, sva članici OO RK Žetale Irena Vodušek in Nada Stres obiskali našo krajanko Justino Korez iz Žetal 25, ki je 19. 9. 2019 dopolnila častitljivih 93 let. Pričakala naju je nasmejana in dobre volje. Predvsem se je razveselila rožice. Bistrega spomina je razgrnila svoje življenje od rane mladosti, ki je bilo prepleteno s pomanjkanjem in težkim življenjem na hriboviti haloški kmetiji. Vendar je bilo vseeno lepo, ko je cela družina sedla za mizo ob pšeničnih žgancih, izdatno zabeljenih z ocvirki, in so vsi jedli iz velike sklede. Za dodatnim zaslužkom se je večkrat podala obirat hmelj v Savinjsko dolino. V tistih časih se je dalo prodati vse: od gob, borovnic, kostanjev, polžev ... Tudi maline je hodila nabirat v Belinec ob jutranjem svitu; vse z namenom, da je družina lažje preživela. Na čudoviti lokaciji in v krogu družine hčerke Nade preživlja jesen življenja in ob sončnih dneh poseda pred hišo, opazuje okolico, v mislih pa obuja spomine iz preteklosti. Žalosti jo le to, da ne more več delati, kar je počela celo življenje. Pove, da je še nekaj let nazaj vsako nedeljo hodila k maši, kar sedaj ne more več, jo pa redno

spremlja po televiziji. Ob obloženi mizi sva sklenili obisk in obljubili, da se naslednje leto spet srečamo.

Nada Stres

DANICA POTOČNIK JE PRAZNOVALA 91 LET

Spoštovanja in občudovanja vredna leta je 17. septembra zabeležila Danica Potočnik iz Čermožiš. Gospo Danico sva nedolgo za tem obiskali Vikica Kidrič in Veronika Pulko. V sklopu aktivnosti OO Rdečega križa Žetale je, da obiščemo starejše, stare 90 in več let za njihov osebni jubilej. Tako se z njimi malo podružimo in jim voščimo še trdnega zdravja in veliko sončnih dni. Gospa Danica sploh ne kaže svojih let. Le kdo bi ji prisodil toliko! Videti je vsaj deset let mlajša. Pričakala naju je v spremstvu sina Stanka in snahe Ančke ter vnukinje Silvije in pravnuka Nina. Bila je dobro razpoložena, le nad spominom se je malo pritoževala. Vendar ni imela kakšnih težav, ko sva povedali z Veroniko, čigavi sva in kje živiva. Celozdravili smo skupaj. Tako lep in topel dom ima gospa Danica v tej visoki starosti. Res ima vse, kar si človek v teh letih lahko zaželi. Le še dobrega zdravja potrebuje in bo vse še šlo. Gospa Danica ima razen sina Stanka tudi hčerko Lojzko, ki s svojo družino živi v Nemčiji in jo tudi mnogokrat obišče. Z zgovornimi domačimi smo kar spregledali, kako je odrzel čas. Poslovlili smo se z mislijo na prihodnje srečanje. Ne dvomim, da se bomo še večkrat srečali ob takšni priložnosti.

V.K.

»ŽIGA BUKŠEK UDELEŽENEC SVETOVNEGA PRVENSTVA V IGRANJU NA DIATONIČNO HARMONIKO«

Žiga Bukšek med nastopom na svetovnem prvenstvu harmonikarjev v St. Peter Freiensteinu v Avstriji, junija 2019

Reprezentanca harmonikarjev iz Slovenije na svetovnem prvenstvu v Avstriji; Žiga Bukšek tretji z leve

Žiga Bukšek je učenec 9. razreda Osnovne šole Žetale. Doma je v Čeremožišah, v zaselku Rogatnica. Poleg šolskih obveznosti Žiga večino svojega prostega časa posveča glasbi, to je igranju na diatonično harmoniko-frajtonerco. Odločitve, kam ga bo življenjska pot vodila po zaključku osnovne šole, še ni sprejel, zagotovo pa bo še naprej ostal zapisan glasbi, ki mu je več kot samo hobi. Žiga je miren, redkobeseden in skromen fant. Povsem dru-

gačen pa je, ko prime v roke svojo »faj-tonerco«, iz katere zna izvabiti melodije, ki sežejo v dušo in srce. Na prvi pogled je vse tako enostavno, vendar stoji za vsako zaigrano melodijo ogromno priprav, vaj in vsega ostalega, česar ne poznamo. Ravno v času zgodnje jeseni opravlja Žiga še zadnje priprave na 2. Slakovo tekmovanje v igranju na diatonično harmoniko, ki bo v Slakovem rojstnem kraju v Mirni Peči na Dolenjskem. Žiga je še zmeraj pod vtisom

finalnega tekmovanja za Zlato harmoniko Ljubecne, ki je neke vrste državno prvenstvo v igranju na diatonično harmoniko. Na tem tekmovanju, na katerega se lahko uvrstiš skozi predhodne kvalifikacije, je dobil srebrno priznanje. Leto 2019 si bo Žiga zagotovo najbolj zapomnil po tem, da je lahko sodeloval na svetovnem prvenstvu v igranju na diatonično harmoniko, ki je bilo v St. Peter Freiensteinu na avstrijskem Štajerskem v času od 30. maja do 2. junija.

Sodelovanje na svetovnem prvenstvu v igranju na diatonično harmoniko je bilo vrhunec Žigove dosedanje glasbene poti. Tekmovanja v St. Peter Freiensteinu na Štajerskem v Avstriji se je udeležilo 450 tekmovalcev iz celega sveta, od tega 16 iz Slovenije. Žiga je na tem tekmovanju dosegel izjemen uspeh, saj se je v ostri mednarodni konkurenci uspel uvrstiti na 17. mesto in je samo za 1,5 točke zaostal za zmagovalcem, ki prav tako prihaja iz Slovenije. Tako imenitnega uspeha ne dosežeš kar tako. Poleg vaj, ki so pod mentorskim vodstvom Primoža Zvera iz Mozirja potekale dvakrat tedensko, je izjemnega pomena še podpora Žigove družine, očeta Francija in mame Lidije. Vsi mu stojijo ob strani in ga bodrijo, da vztraja na začrtani poti.

Za Žiga je bilo nekaj posebnega tudi Avsenikovo tekmovanje februarja v Begunjah na Gorenjskem, na katerem je prejel Zlato priznanje za doseženih 98,17 točk od 100 možnih.

Vsi doseženi uspehi ga spodbujajo k temu, da si vedno znova postavlja visoke cilje. Že zdaj se pripravlja na naslednje svetovno prvenstvo, ki bo leta 2021 v domačem Podčetrtku v Sloveniji. Na tem prvenstvu želi nadgraditi vse tisto, kar je dosegel v tem in preteklih letih. Žiga se zaveda, da pot na vrh ni enostavna, vendar: kdor verjame v svoj cilj, ga bo tudi dosegel ...

Ko smo se na zadnji septembrski nedeljski večer poslavljali od Žiga in njegovih domačih, smo bili prepričani, da nas bo Žiga v prihodnje še razveselil s svojimi uspehi in tako ponese ime Žetal v svet ...

Jože Krivec

ŠPORTNI DAN – OGLED ODBOJKARSKE TEKME

V sredo, 18. 09. 2019, smo imeli na OŠ Žetale športni dan. Tokrat smo se z učenci od 5. do 9. razreda odpeljali v Ljubljano, kjer smo si ogledali odbojkarško tekmo evropskega prvenstva med reprezentancama Slovenije in Rusije. Pričakale so nas razprodane Stožice in enajsttisočglava množica. Priča smo bili res enkratnemu vzdušju. Kljub močnemu navijanju (seveda tudi ob pomoči naših učencev) je bila ekipa Rusije previsoka ovira za naše fante.

Po končani tekmi je sledilo fotografiranje pred čudovito dvorano Stožice in odhod domov. Vsi skupaj smo mnenja, da nam bo športni dan ostal v res lepem spominu.

Benjamin Lipnik,
prof. šp.

NEVIHTA NA MORJU

Nekega poletnega dne, ko smo bili na morju in se kopali, smo opazili, da se močno pripravlja k nevihti. Nebo so prekrivali temni oblaki, morje je valovilo kot še nikoli prej. Mislila sem, da bo poplavelo celo plažo.

Zgrabila me je panika, z družino smo hitro pobrali vse stvari in odšli proti hotelu, kjer smo bivali. Hvala bogu smo pravočasno prišli v hotel, kjer smo najprej pobrali vsa oblačila, ki so se sušila na balkonu. Nato smo se hitro stuširali, saj zaradi udara strele ni varno, da se umivamo ob nevihti, se hitro oblekli in odšli na večerjo.

Ko smo prišli nazaj v sobo, smo pogledali skozi okno, a le za kratek čas. Videli smo, da zunaj nastaja vedno večje neurje. Mami je zaskrbelo: »Ali je avto zaščiten pred neurjem? Res si ne bi želela, da ga stolče toča!« Starša sta vzela večjo brisačo in previdno odhitela proti vozilu, ki je bilo parkirano pod drevesom, ter se premočena vrnila nazaj v hotel.

Zunaj je divjalo vedno hujše neurje, na plaži je odnašalo ležalnike, senčnike in razne druge predmete. Na nebu je velikokrat zabliskalo in udarila je kakšna strela. A vseeno smo na varnem v hotelski sobi hitro zaspali.

Zjutraj, ko smo se zbudili, ni bilo velike škode, razen tega, da je bilo na plaži vse strašno razmetano, morje pa zelo razburkano in hladno od neurja prejšnjega dne. A kljub temu smo se popoldne lahko že normalno kopali.

Od tega neurja sem se naučila veliko stvari, predvsem to, da moraš ohraniti mirno kri ter zavarovati sebe in svojo lastnino.

Jana Železnik

NACIONALNI MESEC SKUPNEGA BRANJA TUDI NA OŠ ŽETALE

Branje je potovanje ... Je najcenejša vozovnica za pot okrog sveta v okoliščinah, prepuščenih lastni domišljiji. Hkrati je tudi pot k znanju. Ko beremo zgodbe, romane, poezijo, drame, razvijamo številne spretnosti, ki nam koristijo v vsakdanjem življenju in pri delu. Ko beremo, da bi se učili, se hkrati tudi učimo brati – hitreje, natančneje, učinkoviteje. Branje ni vedno samotno potovanje, lahko je pot k skupnim doživetjem in medsebojnemu učenju. Berimo, da nas bodo videli brati, in bodo želeli brati tudi sami.

Tudi letos smo se pridružili nacionalnemu projektu BEREMO SKUPAJ. Brali smo, pisali o (svojem) branju, se o prebranem pogovarjali in tako preživljali lepe trenutke s knjigo.

V mesecu septembru je šolska knjižnica odprla svoja vrata tudi prvošolčkom. Ob prvem obisku so si najprej ogledali knji-

žnico, spoznali njena pravila in poslušali zgodbo »Škrat Kuzma dobi nagrado« avtorice Svetlane Makarovič. Za lažjo pot v svet branja so to knjigo dobili tudi v dar.

Knjižničarka

NAŠI PRVOŠOLCI

Tako, pa jih imamo. Šest prvošolčkov. Inja, Mija, Nika, Ažbe, Peter in Tilen so junaki, ki so s skokom v razred, plezanjem skozi tunel in preskakovanjem obročev dokazali, da jim

je 1. razred pisan na kožo. Nobenega strahu, treme ni bilo opazne, saj smo to pregнали s čudežnimi konfetki na večer pred 1. šolskim dnevom. Prvi šolski dan pa je minil ob detektivski nalogi iskanja srčkov, poslušanju pravljice, ustvarjanju in dobri malici.

učiteljica Jožica

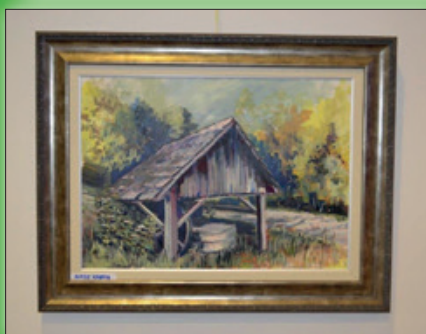

19. SLIKARSKI MEDNARODNI SLIKARSKI EX TEMPORE KRAJINARJEV ŽETALE 2019

V občini Žetale je v času od 20. 6. do 22. 6. 2019 potekal 19. mednarodni slikarski ex tempore krajinarjev Žetale 2019. Čeprav so bili tudi drugi predlogi, je koncept tega tradicionalnega likovnega srečanja ostal enak kot pretekla leta. Ex tempora v Žetalah se je udeležilo 32 slikarjev, kar je lepa številka, če vemo, da se je žetalski ex tempore specializiral za krajinarstvo. Županu in občinski upravi je pri organizaciji ex tempora kot strokovni vodja tudi letos pomagal Branko GAJŠT, ki na teh srečanjih sodeluje že od l. 2000. Vsa oddana dela je pregledala strokovna žirija, ki je imela kar zahtevno delo, da je lahko izbrala tiste, ki so prejeli nagrade. Kakovost večine oddanih likovnih del je bila na visoki umetniški ravni, tako da bi si še katero zaslužilo nagrado. Strokovno žirijo so sestavljali:

- Dušan FIŠER, akademski slikar – predsednik
- Alojz KREUH, slikar – član
- Darko FERLINC, vodja galerije Talum – član
- Sašo GAJŠT, predstavnik sponzorjev – član

Vrhunec 19. mednarodnega slikarskega ex tempora Žetale 2019 je bila otvoritev razstave oddanih likovnih del v soboto, 22. junija 2019, ob 19. uri v Večnamenski dvorani Žetale. Otvoritve, ki jo je povezoval Jože KRIVEC, so se udeležili številni občani, slikarji in ostali gostje, ljubitelji slikarstva. Slavnostni govornik na otvoritvi razstave je bil župan Občine Žetale, g. Anton BUTOLEN, ki je posebej poudaril pomen slikarskega ex tempora za promocijo občine Žetale. Slavnostni nagovor je župan sklenil z zahvalo vsem, ki so

pripomogli k temu, da je 19. mednarodni ex tempore uspel in tako ostaja največja likovna prireditve na območju Haloz. V kulturnem programu je z lepo slovensko pesmijo sodeloval Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale pod dirigentskim vodstvom Silva POTOČNIKA.

Osrednja točka otvoritve razstave slikarskega ex tempora je bila podelitev nagrad. Nagrajencem sta nagrade izročila župan Občine Žetale in sponzor posamezne nagrade.

Predsednik žirije, Dušan Fišer, je nagrajene slike predstavil in k vsaki podal ustrezen komentar.

Poslovil se je slikar Janez KOREZ-Jani

V času priprave članka za Žetalske novice se je poslovil slikar Janez KOREZ-Jani iz Stogovcev pri Ptujski Gori. Jani je z velikim umetniškim zanosom sodeloval na letošnjem 19. mednarodnem slikarskem ex tempore Žetale 2019 in prejel zasluženo nagrado za likovno delo »Spravilo sena«. Jani je bil nagrade zelo vesel in sij njegovih oči je govoril o tem, da mu nagrada veliko pomeni. Čeprav smo vedeli za njegovo težko bolezen, smo upali, da jo bo Jani premagal in da bo še sodeloval na žetalskih ex temporih. Življenjska usoda je hotela, da je roka, s katero je Jani vihtel svoj slikarski čopič, za vedno zastala, vendar ostajajo njegova slikarska dela, ki smo jih vsi občudovali, trajen spomin na njegovo življenje in delo ... Jani, hvala Ti za vse in počivaj v miru!

Jože Krivec

Nagrade 19. mednarodnega slikarskega ex tempora Žetale 2019:

Nagrada Grand prix v višini 500 EUR: slikar Gregor SAMASTUR za likovno delo Pogled na Donačko

Sponzor: Cestno podjetje Ptuj d.d.

Posebna nagrada v višini 450 EUR: slikarka Lučka FALK za likovno delo Brez naslova

Sponzor: Talum Kidričevo d.d.

1. nagrada v višini 400 EUR: slikarka Nada ZIDARIČ za likovno delo Anina fara Žetale

Sponzor: Restavracija Gastro d.o.o. Ptuj

2. nagrada v višini 370 EUR: slikar Igor DOLENC za likovno delo Haloške grabe

Sponzor: Občina Podlehnik

3. nagrada v višini 370 EUR: slikar Vlado GERŠAK za likovno delo Haloško dvorišče

Sponzor: Čisto mesto d.o.o. Ptuj

4. nagrada v višini 250 EUR: slikar Leander FUŽIR za likovno delo Brentarji

Sponzor: TMD d.o.o. Ptuj

5. nagrada v višini 250 EUR: slikar Dani FERLINC za likovno delo Orač v Žetalah

Sponzor: Občina Majšperk

6. nagrada v višini 250 EUR: slikar Janez KOREZ za likovno delo Spravilo sena

Sponzor: Izletniška kmetija Darinka KODRIČ

7. nagrada, vrednostni bon za okvirjanje: slikarka Marija STERNAD za likovno delo Žetale pred večerom

Sponzor: GAOK, Sašo Gajšt s.p.